

[Socialministeren.]

af de forskellige Bemærkninger om den stykkevise Reform.

Det andet Spørgsmaal vedrører Udgifterne, altsaa om det er muligt at etablere Krisekasser og Krisefondsordningen, saaledes at det ikke blot bliver Bestemmelser paa Papiret, men at Ordningen løser de Opgaver, den har i det praktiske Liv, med mindre Udgifter end dem, Regeringen her har foreslaaet. Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, sagde, at Venstre var villigt til at forhandle, og spurgte mig, om Regeringen vil forhandle paa det Grundlag, Venstres Ændringsforslag betød, eller om det foreliggende Forslag var et Ultimatum. Det kan naturligvis rent formelt have sine Vanskeligheder at besvare det Spørgsmaal, om jeg vil forhandle paa det Grundlag, Venstres Ændringsforslag byder, al den Stund Venstre aldrig har præsenteret mig noget Ændringsforslag, og jeg derfor ikke kender det. Men bortset fra dette formelle vil jeg sige: Vilde det dog ikke være naturligt, naar man nu en Gang har et Regeringsforslag liggende om det samme Spørgsmaal, som man selv ønsker fremmet, og i og for sig paa det samme Grundlag, som hele Tiden har foreligget ogsaa fra Venstres Regerings Oprettelse af Krisekasser, vilde det saa ikke være naturligt, om Oppositionen, Venstre, for een Gangs Skyld var saa beskedne, at de tog Regeringens Forslag til Grundlag og stillede deres Ændringer herudfra? Heri ligger ikke noget om, at Regeringens Forslag, saaledes som det er udarbejdet i Detaillerne, skulde være noget Ultimatum, men jeg vil dog paa den anden Side gøre gældende, at efter mit Kendskab til Arbejdsløshedskassernes Status, efter mit Kendskab til Arbejdernes Syn og Arbejdsløshedskassebestyrelsernes Syn paa disse Forhold og efter mine indgaaende Forhandlinger om Oprettelsen af Krisekasser med de ledende indenfor Arbejdsløshedskasserne er det Regeringsforslag, der blev fremsat, saa noget nær det Minimum, der er nødvendigt, hvis man virkelig, hvad man forhaabentlig ønsker i Realiteten fra alle Sider, skal kunne vente Krisekasser oprettet helst i alle Fag.

Saaledes ligger Forholdene, og det er derfor ikke noget partipolitisk Forslag eller noget Agitationsforslag, der er fremsat af Regeringen. Det er et Forslag, der er fremsat som det Minimum, de ansvarlige Arbejdsløshedskassebestyrelser mente var nødvendigt, hvis de overfor Regeringen, overfor mig skulde kunne gaa ind for Tanken om

at faa Krisekasser oprettet i de forskellige Fag. Det er — det vil jeg sige til den ærede Ordfører for Venstre — ikke et Spørgsmaal om Partipolitik, men et Spørgsmaal om en rent saglig Undersøgelse af, hvordan Situationen er, og hvis man vil gaa den Vej at oprette Krisekasser, kan det ikke nytte noget, at man nu fra Oppositionens Side vil gaa et lille Skridt videre end i 1928, med det Resultat, at der muligvis ikke oprettes 6, men 8 Krisekasser, naar det gælder om at naa en Nyordning, hvorefter der oprettes 70. Saa maa man tage Hensyn til Realiteten, og det er, saa vidt jeg har forstaaet, Realiteten: man vil ikke kunne faa Arbejdsløshedskasserne til at oprette Krisekasser, hvis den økonomiske Basis ikke omtrent bliver, som den foreligger her.

Den ærede konservative Ordfører sagde med Hensyn til disse Udgifter, at Stats- og Kommune tilskuddene efter dette Forslag var alt for høje. Det maa dog vist være en Fortalelse, hvad Kommune tilskuddene angaar, for Forhøjelsen af samtlige Kommune tilskud efter Arbejdsløshedsloven, altsaa Hovedloven, er 0,55 Millioner om Aaret, saa man kan overhovedet knap tale om nogen Forhøjelse her. Med Hensyn til Statstilskuddene vil jeg regne med, at Forhøjelsen, hvis dette Forslag gennemføres, som det er forelagt, vil andrage 5,42 Millioner om Aaret. Men det er jo ikke en ny Udgift, det er jo Penge, der, for en stor Del i alt Fald, allerede gives ud nu. Naar vi overhovedet fremsætter et Forslag som dette, naar man fra alle Sider er enig om, at det vil være heldigt at naa til Oprettelsen af Krisekasser, er det ud fra den Betragtning, at Manglerne ved denne Ordning for Tiden bevirker, at Hjelpekassernes og Fattigvæsenets Udgifter stiger i en efter tidligere Forhold ukendt Maalestok. Altsaa, i samme Øjeblik man her ved et Statstilskud af 5,42 Millioner faar Mulighed for at faa oprettet Krisekasser over hele Linien, vil man kunne stryge et Milliontilskud, en Millionudgift. Ikke just for Staten, men det forekommer mig at være underordnet i denne Forbindelse, men et Milliontilskud fra det offentlige til Hjelpekasserne. Om den besparede Hjelpekasseudgift her just bliver 5,42 Millioner, ved jeg ikke, men jeg vil dog sige rent personlig, at efter mit Kendskab til Forholdene og efter det Skøn, man kan have efter et saadant Kendskab, anslaar jeg det til at blive mellem 3 og 4 Millioner; og hvis dette holder, vil man jo se, at det er med en ganske overordentlig ringe Merudgift for Staten og Kommunerne